

Dosarul nr. 2ra-1053/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. L. Bagrin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, D. Dulghieru, I. Secrieru)

ÎN C H E I E R E

15 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Jereghi Anatolie în interesele lui Gopleac Veaceslav,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gopleac Veaceslav, Gopleac Natalia și Gopleac Gabriela către Ministerul Justiției al RM, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău, Primăria mun. Chișinău și executorul Judecătoresc Boțan George cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea hotărârii judecătorești în termen rezonabil și recuperarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2021, prin care a fost casată parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 23 octombrie 2020 și emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 29 iunie 2020, Gopleac Veaceslav, Gopleac Natalia și Gopleac Gabriela s-au adresat cu cerere de chemare în judecată către Ministerului Justiției al RM, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău, Primăria mun. Chișinău și executorul Judecătoresc Boțan George cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea hotărârii judecătorești în termen rezonabil și recuperarea prejudiciului moral în mărime a câte 400000 lei pentru fiecare reclamant.

În motivarea acțiunii au invocat că, la 26 aprilie 2007, Gopleac Veaceslav și Gopleac Natalia au depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău, Consiliului municipal Chișinău cu privire la obligarea acordării spațiului locativ în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 mai 2007, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2008 și decizia Curții Supreme de Justiție din 29 aprilie 2009, Consiliul municipal Chișinău a fost obligat să-i acorde lui Gopleac Veaceslav, Nataliei Gopleac și membrilor familiei lor, spațiu locativ, conform prevederilor art. 35 din Legea cu privire la poliție nr. 416 din 18 decembrie 1990 și art. 42 din Codul cu privire la locuințe.

La 01 august 2007, Oficiul de Executare Centru, a intentat procedura de executare a documentului executoriu nr. 2-2113/07 din 17 mai 2007, eliberat de Judecătoria Centru, mun. Chișinău. Ulterior, procedura de executare menționată a fost transmisă executorului judecătoresc Doroftei Igor.

La 04 februarie 2016, executorului judecătoresc Talmaci Roman a preluat procedura de executare nominalizată, iar în prezent, procedura de executare se află la executorul judecătoresc Boțan George.

La 05 februarie 2016, în cadrul procedurii de executare, între debitorul Primăria mun. Chișinău și creditorul Gopleac Veaceslav, a fost încheiată tranzacția de împăcare prin care, debitorul s-a obligat să acorde costul mediu al unui apartament cu 2 odăi, în schimbul apartamentului care urma să fie acordat conform documentului executoriu nr. 2-2113/07 din 17 mai 2007, emis de Judecătoria Centru, mun. Chișinău.

Atât tranzacția de împăcare din 05 februarie 2016, cât și documentul executoriu nr. 2-2113/07 din 17 mai 2007, emis de Judecătoria Centru, mun. Chișinău, până la depunerea prezentei acțiuni, nu au fost executate.

În toată perioada de timp, începând cu anul 2007, termenul executării nu a fost suspendat sau amânat, însă de mai multe ori au fost asigurați de către executorii judecătorești că finalul executării este aproape, dar fără niciun rezultat. În perioada anilor 2007-2016, nimic eficient nu s-a întreprins pentru executarea hotărârii judecătorești. În viziunea reclamantilor tranzacția de împăcare a fost o simplă formalitate pentru a tergiversa executarea.

Lipsa spațiului locativ le-a creat incomodități enorme, or, până în prezent, așa și nu dispun de spațiu locativ propriu și continuă să trăiască la rude, cunoscuți, prieteni.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 octombrie 2020, cererea de chemare în judecată depusă de Gopleac Natalia și Gopleac Gabriela a fost respinsă ca nefondată.

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Gopleac Veaceslav către Ministerul Justiției al RM, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău, Primăria mun. Chișinău și executorul Judecătoresc Boțan George cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea hotărârii judecătorești în termen rezonabil și recuperarea prejudiciului moral.

S-a constatat faptul încălcării dreptului lui Gopleac Veaceslav la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 mai 2007.

S-a încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, în beneficiul lui Gopleac Veaceslav, prejudiciul moral în mărime de 80000 lei.

În rest, cerințele au fost respinse ca nefondate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2021, s-a admis cererea de apel depusă de Ministerul Justiției al RM.

S-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 octombrie 2020, în partea pretenției admise și s-a emis o nouă hotărâre în această parte, prin care, pretențiile au fost respinse.

Pentru a pronunța soluția dată, instanța de apel a reținut că, potrivit Răspunsului Ministerului Afacerilor Interne, nr. 44/10-3336 din 24 august 2020, Gopleac Veaceslav a activat în cadrul organelor afacerilor interne ale RM, în perioada 23

aprilie 1998 - 10 octombrie 2008, când s-a concediat și a trecut în rezerva Forțelor Armate ale Republicii Moldova, fapt ce denotă că odată cu încetarea raporturilor de muncă acesta nu dispunea de dreptul de a beneficia de spațiu locativ social și de a solicita executarea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 mai 2007, aceasta devenind caducă. Or, în prezent nu mai sunt întrunite criteriile și exigențele existente la data emiterii actului judecătoresc.

La 18 mai 2021, avocatul Jereghi Anatolie în interesele lui Gopleac Veaceslav, a contestat cu recurs decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2021, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 18 februarie 2021, fără a se cunoaște data recepționării acesteia de către recurent, astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de avocatul Jereghi Anatolie în interesele lui Gopleac Veaceslav, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de avocatul Jereghi Anatolie, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra

reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de avocatul Jereghi Anatolie în interesele lui Gopleac Veaceslav.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Jereghi Anatolie în interesele lui Gopleac Veaceslav.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru